

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/1799/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121346795
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121346795.9

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., proti povinným: 1/ A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXXX/XX, D.- I. A., v konaní zast. Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom, so sídlom AK v Bratislave, Budatínska 16, 2/ J. G. K., F. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej súdnym exekútorom, Mgr. Andrejom Semelom, so sídlom exekútorského úradu Lichnerova 23, 903 01 Senec, ktorý ju vedie pod sp. zn. 233EX 280/21, o návrhu oprávnenej zo dňa 29.09.2023 a jeho doplnenie zo dňa 05.10.2023 na opravu uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/1799/2021 z 27.05.2022, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávnenej zo dňa 29.09.2023 a jeho doplnenie zo dňa 05.10.2023 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Tunajší súd uznesením, sp.zn. 13Ek/1799/2021 zo dňa 27.05.2022 rozhodol o sťažnosti povinného 2/ tak, že ju zamietol. V odôvodnení uznesenia zároveň uložil podľa § 32 Exekučného poriadku súdnemu exekútorovi, aby upravil upovedomenie o začatí exekúcie v tom zmysle, že náhradu trov exekúcie predajom nehnuteľností nezaviazže žiadneho účastníka, ale pri poučení účastníkov o určení ich možnej výšky s poukazom na § 6, 7,13 a 23 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (keďže ich reálna výška bude známa až po realizácii predaja nehnuteľností) uvedie i to, že budú uspokojené podľa výšky ich podielov k spoločnej veci. Súdny exekútor si svoje trovy exekúcie, na ktoré má nárok, následne uspokojí od všetkých účastníkov exekučného konania (oprávnenej a povinných 1/ a 2/) po realizácii predaja podľa výšky ich podielov v závislosti od sumy získanej predajom nehnuteľností.

2/ Oprávnená sa svojim podaním zo dňa 29.09.2023, ktorý nazvala „Výzva formou otvoreného listu“ domáhala vydania opravného uznesenia (prípadne iného úkonu), ktorým by súd konštatoval, že súdny exekútor, Mgr. Andrej Semela, nemal dôvod na opravu Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 09.06.2021. Mala za to, že podľa výroku i odôvodnenia exekučného titulu mala v základnom konaní sp. zn. 45C/218/2018 postavenie v spore úspešnej strany a odporcovia (v exekučnom konaní povinní) boli v konaní neúspešní, pretože povinná 1/, ani povinný 2/ nesúhlasili s predajom dotknutej nehnuteľnosti zapísanej na LV XXX, k.ú. E. v Bratislave. Tvrdenia súdu v uznesení 13Ek/1799/2021 zo dňa 27.05.2022 (bod 16 odôvodnenia), že exekúcia je realizovaná v prospech všetkých účastníkov konania, sú podľa nej lživé. Mala za to, že je povinnosťou súdu uviesť veci na pravú mieru s konštatovaním, že exekúcia nebola realizovaná v prospech povinných, ale len v prospech oprávnenej, pretože obaja povinní boli proti spoločnému predaju, čo prezentovali v konaní 45C/218/2014. Keby si bol súd prečítal výrokovú časť exekučného titulu, podľa ktorej súd prikázal zaplatiť trovy konania povinnej 1/ v rozsahu 100%, nebola by do konania vnesená nezákonnosť. Mala za to, že o odmene a trovách exekúcie rozhoduje exekútor, nie súd, čo vyplýva z ustanovenia § 199 písm. c/ ods. 4 Exekučného poriadku.

3/ Podaním zo dňa 05.10.2023 označeného ako „Doplnenie II. otvoreného listu zo dňa 29.09.2023 – povinná 2/ v dovolaní žiadala zrušiť právoplatné rozhodnutie súdu – exekučnom titule 45C 218-2014“, ktorý bol súdu listinne doručený dňa 09.10.2023, uviedla, že súd ponese zodpovednosť, ak zotrvá na názore, že exekúcia úspešne skončená predajom exekvovanej nehnuteľnosti zapísanej na LV XXX, k.ú. E. v Bratislave, bola vedená v prospech všetkých strán. O tom, že povinná 1/ nikdy nepriznala spoluvlastnícky podiel oprávnenej, doručila množstvo jej vyjadrení, má exekučný súd k dispozícii exekučný titul a ak by si splnil zákonnú povinnosť vydať akékoľvek rozhodnutie, nariadenie, príkaz či zákaz potom, čo sa oboznámi so skutočným stavom veci, bol by sa zo samotného exekučného titulu dozvedel, že povinná 1/ sa ešte aj dovolaním domáhala toho, aby bola uznaná za výlučnú vlastníčku nehnuteľnosti. K podaniu priložila i dôkaz o vôli a názore povinného 2/, ktorý žiadal, aby dovolací súd zrušil exekučný titul, pretože podľa jeho názoru nerešpektuje vôľu žalovanej 1/ (povinnej 1/) vec vlastníť a boli vydané v rozpore s ustanovením § 142 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.. Teda z neho vyplýva, že nebol spokojný s predajom nehnuteľnosti tak ako právoplatne rozhodol súd v konaní 45C 218/2014. Je trapasom sudcu, ktorý v uznesení 13Ek/1799/2021 zo dňa 27.05.2022 uviedol lož, že exekúcia je realizovaná v prospech všetkých účastníkov a svedčí o povrchnom naštudovaní si skutočností. Preto opätovne vyzvala sudcu, aby do konania vrátil právo a spravodlivosť.

4/ Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) sa na exekučné konanie použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5/ Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

6/ Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

7/ Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

8/ Podľa obsahu, v súlade s § 124 ods.1 CSP posúdil súd podanie oprávnenej zo dňa 29.09.2023 a jeho doplnenie zo dňa 05.10.2023 ako návrh na opravu uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/1799/2021 zo dňa 27.05.2022.

9/ V prvom rade súd uvádza, že oprávnená navrhuje takú opravu rozhodnutia, ktorá nespĺňa predpoklady úmyslu zákonodarcu opraviť len chyby v písaní alebo počítaní, prípadne iné zrejme nesprávnosti. Oprava rozhodnutia je podľa ust. § 224 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP prípustná za predpokladu, že pochybenie, o ktorého opravu ide, sa týka písomného vyhotovenia uznesenia, ak predmetom opravy sú zrejme chyby v písaní, počítaní prípadne iné podobné nesprávnosti, ktoré sú zrejme na prvý pohľad. Oprava sa môže týkať ktorejkoľvek časti uznesenia, t.j. úvodnej, výrokovej, odôvodnenia alebo poučenia, nie však zmeny samotného obsahu rozhodnutia. Súd v bode 16 odôvodnenia uznesenia zo dňa 27.05.2022 uložil súdnemu exekútorovi pokyn v zmysle § 32 Exekučného poriadku, ktorý je súdny exekútor povinný rešpektovať. Pri udelení pokynu zo strany súdu nešlo o žiadnu chybu v písaní, ani počítaní a ani inú zrejmu nesprávnosť a preto nie je možné vydať opravné uznesenie.

10/ Súčasne neexistuje dôvod zadať súdnemu exekútorovi odlišný pokyn (návrh povinnej, aby trovy exekúcie hradili len povinní), pretože v prejednávanej veci je v súlade s princípmi spravodlivosti, aby trovy exekúcie uhradili všetci vlastníci predávanej nehnuteľnosti (podľa výšky podielov), ktorí vystupujú tak na oprávnenej ako i povinnej strane. Exekúcia na nepeňažné plnenie (na základe exekučného titulu, ktorým bol súdom nariadený predaj nehnuteľnosti) je vykonávaná v prospech všetkých účastníkov exekučného konania, tak na strane povinných ako i na strane oprávnenej. Rozpory medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (o spoločnom hospodárení, pričom žalovaná 1/ sa cítila byť výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti) boli dôvodom začatia základného konania, ktorý rozhodol rozsudkom o zrušení podielového spoluvlastníctva k nej a vyporiadania nariadením predaja nehnuteľnosti. V prípade, že nedošlo k dobrovoľnej realizácii judikovaného spôsobu vyporiadania spoluvlastníctva (napr. i z dôvodu, že sa spoluvlastníci nevedeli dohodnúť na podmietkach a spôsobe predaja), mohol ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov iniciovať exekučné konanie, bez ohľadu na jeho pozíciu v základnom konaní. V exekučnom konaní už nie je podstatné, či niektorý zo spoluvlastníkov nesúhlasí s predajom

nehnutelnosti, pretože o predaji bolo právoplatne rozhodnuté. Napriek sporovej povahe konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v tomto prípade môže byť navrhovateľom exekúcie (t.j. oprávneným v exekučnom konaní) aj neúspešný účastník základného konania (t.j. žalovaný spoluvlastník). Toto špecifikum vyplýva z predmetu základného konania a z rovnocenného postavenia spoluvlastníkov predmetu exekúcie v hmotnoprávnom vzťahu. Nevyhnutnosť naplnenia vecnej legitímácie v základnom konaní vyžadovala prítomnosť všetkých spoluvlastníkov v konaní ako účastníkov konania, pričom ich pozícia žalobcu alebo žalovaného bola in meritum irelevantná. Táto povaha postavenia jednotlivých účastníkov konania sa prenáša aj do okamihu iniciovania exekučného konania. Aj v exekučnom konaní je nevyhnutné, aby účastníkmi boli všetci spoluvlastníci. V opačnom prípade by exekučné konanie trpelo nedostatkom vecnej legitímácie. Otázka procesnej pozície tohto účastníka je v podstate len otázkou „predstihu“. Inak povedané, iba samotný fakt, že exekúciu iniciovala oprávnená (ktorá návrh na vykonanie exekúcie podala necelý mesiac po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu) nemožno stotožňovať s jej výlučným úspechom v exekučnom konaní, ale znamená len to, že prvá využila možnosť núteného výkonu rozhodnutia. Pri predaji nehnuteľnosti sa výťažok získaný predajom musí (v zmysle zákona i exekučného titulu) rozdeliť všetkým spoluvlastníkom (účastníkom v exekučnom konaní), ktorí musia byť účastníkmi (exekučného) konania a z tohto pohľadu nemožno hovoriť o neúspechu ktorejkoľvek strany. Podľa § 189 ods. 4 písm. b/ Exekučného poriadku exekútor po doručení exekučného príkazu povinnému výťažok z predaja spoločnej veci vypláti všetkým bývalým spoluvlastníkom podľa výšky ich podielov. Teda zákon všetkým spoluvlastníkom v tomto zmysle de facto priznáva postavenie oprávnených. Označenie účastníkov ako oprávnených alebo povinných je v tomto prípade čisto procesné, podľa toho, kto (prvý) podá návrh na vykonanie exekúcie, ostatným spoluvlastníkom nehnuteľnosti potom zostáva procesná pozícia povinných.

11/ Pokiaľ sa oprávnená odvolávala na exekučný titul, podľa ktorého jej bol na základe úspechu priznaný nárok na trovy v rozsahu 100%, súd nepopiera, že oprávnenej taký nárok bol voči povinnej 1/ (nie aj voči povinnému 2/) rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 45C/218/2014 zo dňa 18.06.2019, priznaný. Viazanosť exekučného súdu výrokom o trovách základného konania znamená, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať jeho správnosť. Neznamená však, že uvedený výrok určuje, ako má byť rozhodnuté o trovách exekučného konania, ktoré v jeho priebehu vzniknú účastníkom konania a súdnemu exekútorovi. Je tomu tak preto, že exekučné konanie je po skončení základného konania fakultatívnym konaním (či civilný proces dospeje do fázy exekučného konania závisí od uplatnenia dispozičného princípu v konkrétnom prípade), ktoré je ďalšou fázou civilného procesu, nie však pokračovaním základného konania, v dôsledku čoho sa nemôže rozhodnutie o trovách základného konania vzťahovať aj na trovy, ktoré by mohli vzniknúť v exekučnom konaní (a v ktorom môže dosiahnuť procesný úspech protistrana). Právoplatným skončením základného konania bol definitívne vyriešený procesný úspech účastníkov len v základnom konaní. Okrem toho sa oprávnená mylne domnieva, že Okresný súd Bratislava III rozhodol o exekúcii. Súd základného konania rozhodol len o spôsobe vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva (jeho predajom), nie o nariadení exekúcie, nakoľko táto právomoc (poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora) je zverená jedine exekučnému súdu (ktorým je v konaniach začatých od 01.04.2017 výlučne Okresný súd Banská Bystrica). V súvislosti s výrokom o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobkyni proti žalovanej v rozsahu 100%, ktorý je súčasťou výrokovej časti exekučného titulu, musí súd ešte podotknúť, že oprávnená nenavrhovala v tomto exekučnom konaní vymôcť trovy základného konania, ani nepredložila exekučný titul, na základe ktorého by ich mohla vymáhať (rozhodnutie o nároku na trovy konania, ktoré je obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Bratislava 45C/218/2014 formuláciou 100%, nie je bez rozhodnutia o ich výške spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku). Preto predmetom exekúcie je len nepeňažný nárok a trovy exekúcie v zmysle § 195 Exekučného poriadku (trovy exekúcie, ktoré si uplatnila oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie a trovy exekúcie súdneho exekútora).

12/ Ani poukaz, že trovy v exekúcii hradí vždy povinný, nie je správny. Trovy v exekúcii môže hradiť tak oprávnený, ako i povinný, čo je vyjadrené v § 199c a § 199d Exekučného poriadku. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku platí v ostatných prípadoch trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii. Ako už bolo vyššie uvedené, postavenie účastníkov v tomto exekučnom konaní je čisto procesné, avšak exekúcia prebehne v prospech všetkých z nich (všetci získajú výťažok z realizovanej exekúcie) a preto pokiaľ sa výťažok rozdelí podľa ich podielov, niet dôvodu na to, aby sa aj trovy exekúcie neuhrádzali súdnemu exekútorovi podľa ich podielov. Pokiaľ oprávnenej vznikli náklady v súvislosti s podaním návrhu na

vykonanie exekúcie v celkovej výške 140,24 Eur (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, súdneho poplatku a poplatku za konverziu) aj pri týchto platí, že majú byť v rámci tohto exekučného konania (pri vyúčtovaní celkových trov) uhradené všetkými účastníkmi spoločne, podľa výšky ich podielov na nehnuteľnosti (t.j. povinná 1/ bude v tejto exekúcii refundovať oprávnenej náhradu trov v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie v 3, povinný 2/ v 1/8 a oprávnená bude zvyšok, t.j. 1/8 vynaložených nákladov, znášať sama).

13/ Vzhľadom na uvedené, keď oprávnená nenavrchovala opravu takých vád, ktoré je možné podľa § 224 CSP odstrániť opravným uznesením, súd považoval jej návrh, vrátane jeho doplnenia, za neopodstatnené a preto rozhodol tak, že ho zamietol.

14/ Oprávnená okrem uvedených podaní súdu doručila i návrh z 28.02.2023, ktorým vyjadrila nesúhlasné stanovisko k bodu 16/ odôvodnenia uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 13Ek/1799/2021 z 27.05.2022, ktorého obsahom boli v zásade rovnaké tvrdenia ako v jej podaniach z 29.09.2023 a 05.10.2023. Tento návrh však svojim podaním z 28.09.2023 zobrala späť a netrvala na rozhodnutí o ňom. Preto nebol tento návrh pojatý do výrokovvej časti tohto rozhodnutia a súd o ňom osobitne nerozhodoval a ani nebude rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).